

SAMHÄLLSVETENSKAPLIGA FAKULTETSKANSLIET

PM

Datum: 2021-04-15
Diarienummer: GU 2020/1573
Mottagare: Samhällsvetenskapliga fakultetsstyrelsen
Handläggare: Karl-Fredrik Ahlmark

Åtgärdsplan för utbildning på forskarnivå i statskunskap

Bakgrund

Under 2020 initierades utvärdering med extern bedömning av forskarutbildningsämnet statskunskap. 11 november genomfördes ett platsbesök och i januari 2020 inkom bedömargruppen med ett bedömarutlåtande baserat på de kvalitetskriterier som ligger till grund för utvärderingen. Statsvetenskapliga institutionen har därefter arbetat fram en åtgärdsplan som grundar sig i de rekommendationer som bedömargruppen framskrev i sitt utlåtande.

Ärendets beredning

Åtgärdsplanen har diskuterats i beredningen för forskning och utbildning på forskarnivå (BFF) den 27 april 2021, som ställer sig bakom åtgärdsplanen.

Överväganden

Åtgärdsplanen är förankrad i vederbörliga organ på institutionsnivå och följer de områden som bedömargruppens rekommendationer grupperats i. Institutionen har presenterat bedömargruppens övergripande kommentar och rekommendation följt av institutionens reflektioner och åtgärder. Utbildningen anses fungera väl och inga radikala rekommendationer eller åtgärder föreslås. De områden som åtgärdsplanen grupperats i är doktorandernas arbetsmiljö, doktorandernas undervisningssituation, forskarutbildningens organisering och bredd samt handledningsnormer. Åtgärdsplanen innehåller åtgärder av mer praktisk karaktär, som nya policydokument och seminarier,

som initiering av diskussioner och utredningar av olika företeelser. Den psykosociala arbetsmiljön och stressproblematiken ska kartläggas, workshops ska arrangeras kring organisering av doktorandernas studier och handledarkollegiet adresseras för att stödja doktoranderna på passande sätt.

Introduktionsprogrammet ska utökas med en praktisk ingång till undervisning.Handledningsnormer ska särskilt belysas i handledarkollegiet och i ett nytt policydokument. Institutionen ser inte samma risker som bedömargruppen gör med projektfinansierade doktoranders självständighet och man bedömer inte att det finns problem med en uttalad metodologisk specialisering vid institutionen.

Förslag till beslut

Samhällsvetenskapliga fakultetsstyrelsen föreslår besluta:

Att godkänna åtgärdsplan för utbildning på forskarnivå i statskunskap utifrån bedömargruppens utlåtande.

Åtgärdsplan med utgångspunkt i den externa bedömargruppens utlåtande och rekommendationer för forskarutbildningen i statsvetenskap 2020.

Forskarutbildningen vid Statsvetenskapliga institutionen blev under 2020 utvärderad av en extern bedömargrupp som ett led i det kontinuerliga uppföljnings- och åtgärdsarbetet. Bedömargruppen utsågs av dekanus i samråd med institutionen och bestod av Professor PerOla Öberg (Uppsala universitet), Professor Hans Agné (Stockholms universitet), Docent Sara Kalm (Lunds universitet) och doktorandrepresentant August Danielsson (Uppsala universitet). Gruppen fick tillgång till ett omfattande material i form av olika dokument och statistiska underlag, samt kompletterade detta med ett platsbesök.

Med utgångspunkt i bedömarutlåtandet daterat 2021-01-20, och efter diskussion i institutionens handledarkollegium, ledningsgrupp samt i diskussioner med institutionens doktorandklubb svarar vi härmed på bedömargruppens förslag och presenterar ett antal åtgärder. Låt oss dock först konstatera att bedömargruppens syn på forskarutbildningen vid institutionen i huvudsak är mycket positivt. Bedömargruppen skriver följande:

Enligt vår bedömning är forskarutbildningen i statsvetenskap vid Göteborgs universitet en mycket välskött utbildning med tydliga och transparenta procedurer som är starkt förankrade i genomtänkta strategier och mål för utbildningen. Doktoranderna får en utbildning på en mycket hög nivå, inte minst genom den avancerade forskning och djupa handledarkompetens som finns vid institutionen, och genom de internationella nätverk och samarbeten som doktoranderna blir en del av. Detta kommer tydligt till uttryck i att doktoranderna i hög utsträckning publicerar sin forskning i internationellt ansedda tidskrifter och att en betydande andel av dem är framgångsrika även efter disputationen. Generellt präglas institutionen av en engagerad och kreativ forskningsmiljö, och seminariekulturen utmärks av god stämning, kritisk granskning och högt deltagande av både doktorander och seniora forskare.

Bedömargruppen lyfter alltså fram en rad punkter där de ser positivt på verksamheten och den riktning vi för utvecklingen i. Vad det gäller dessa punkter avser vi naturligtvis att förvalta kvaliteten i utbildningen och fortsätta utvecklingen i den positiva riktningen.

Emellertid lyfter också bedömargruppen fram ett antal utmaningar för institutionen. De fokuserar i sitt utlåtande framförallt på fyra områden: doktorandernas arbetsmiljö, doktorandernas undervisningssituation, handledningsnormer och forskarutbildningens organisering. Nedan följer institutionens kommentarer på bedömargruppens rekommendationer, samt åtgärdsförslag med tillhörande aktiviteter och tidssättning. Överlag finner institutionen bedömargruppens rekommendationer värdefulla och ser fram emot att vidareutveckla institutionens forskarutbildning. Nedan beskriver vi hur vi vill arbeta med utvecklingsarbetet område för område. Om inget annat anges avser aktiviteterna att genomföras under läsåret 2021-2022 av viceprefekt med ansvar för forskarutbildning.

Doktorandernas arbetsmiljö

Vad det gäller doktorandernas arbetsmiljö skriver bedömargruppen att det ”hos institutionsledningen finns ett övertygande engagemang för arbetsmiljöfrågor och arbetet med detta sker på ett påtagligt professionellt sätt med stor kunskap om tillgängliga verktyg och resurser. Vid tidpunkten för bedömargruppens besök rådde corona-restriktioner, men allt tyder på att den fysiska arbetsmiljön är mycket god”. Samtidigt framhåller bedömargruppen att doktoranderna lyfter fram problem med stress och en alumnuundersökning utförd 2019 med de som disputerade 2009-2019 visade att problem med stress var mer vanligt bland kvinnor än män. Bedömargruppen noterar dock att ”stressproblematiken tycks inte återspegla sig nämnvärt i långtidssjukskrivningar”, även om det finns en risk att det finns ett mörkertal. Bedömargruppen föreslår därför att:

- *intensifiera arbetet med att identifiera orsakerna till att kvinnliga doktorander upplevt mer stress än män och mindre manifest stöd.*
- *förse handledare med bättre verktyg att hantera doktorander som kan vara i behov av stöd på grund av stress eller liknande problem.*
- *vidta ytterligare åtgärder för att minska stress bland doktorander, bland annat genom att tydliggöra hur balans mellan arbete och fritid är tänkt att upprätthållas.*

För det första är det viktigt att påpeka att uppgifterna som bedömargruppen bygger resonemangen på till stor del är historiska data och det är därför angeläget att kartlägga omfattningen av problemet. Vi avser därför att:

- Tillsammans med institutionens doktorandklubb kartlägga hur utbredd stressproblematiken är bland Statsvetenskapliga institutionens doktorander.

Stressproblematik på forskarutbildningen har många dimensioner. Det kan vara värt att påpeka att i utvärderingen RED19 bedömdes Statsvetenskapliga institutionen som en av de ”främsta i Europa”. Att välja att doktorera vid en sådan institution innebär vissa utmaningar och ett visst

mått av osäkerhet kring vissa frågor på forskarutbildningen kan ses som närmast oundvikligt. Det gäller exempelvis frågor som huruvida doktorandens materialinsamling går som planerat och hur resultaten av forskningen faller ut, huruvida doktorandernas alster är möjliga att publicera och hur framtiden ska te sig efter disputation. Naturligtvis ska doktoranderna ges möjlighet att hantera dessa och andra frågor utan att uppleva arbetsmiljöproblem eller negativ stress som blir ett hinder och problem. För att ge möjligheter för doktoranderna att hantera situationer som kan leda till negativ stress behöver vi arbeta på flera sätt. En viktig del i att förebygga stress är att träna doktoranderna i att strukturera och genomföra sitt arbete på ett effektivt och välplanerat vis. Här handlar det både om hur man lägger upp sitt dagliga arbete med tydliga tider och arbetspass så att man kan skapa balans mellan arbete och fritid. Men det handlar också om att ha en långsiktig plan för avhandlingsarbetet termin för termin. Om man som doktorand är trygg i sin planering och i sitt arbetssätt är mycket vunnet vad det gäller att förebygga stress. Med ett fungerande arbetssätt och god planering vet doktoranden att den kommer nå fram till en färdig avhandling i tid så länge man följer den uppsatta planen, vilket ger ett större lugn i arbetet. Institutionen avser därför att:

- Genomföra workshops med doktoranderna kring hur man effektivt planerar, strukturerar och genomför sitt avhandlingsarbete på kort och lång sikt.

Även om dessa åtgärder är viktiga kan vi inte förvänta oss att de löser alla problem och de behövs därför en bättre beredskap för att hantera de doktorander som behöver hjälp med stressproblematik. Det är därför viktigt att handledarna ges verktyg att hantera doktorander som kan vara i behov av stöd på grund av stress eller liknande problem. Institutionen avser därför att:

- Vid institutionens handledarkollegium ta upp till diskussion hur man kan stödja och hjälpa doktorander med stress och liknande problem.

En likaledes viktig fråga som bedömargruppen tar upp är att bättre förbereda doktoranderna på livet efter disputationen. Bedömargruppen föreslår att institutionen ska:

- utveckla arbetet med karriärsamtal och överväga åtgärder för att underlätta för karriärer utanför akademien.

För att vidareutveckla arbetet med detta avser vi att:

- Genomföra karriärseminarium på forskarutbildning varje termin där inbjudna gäster informerar om arbetsmarknaden inom och utanför akademien samt säkerställa att samtliga handledare har karriärsamtal med de doktoranderna handleder.

Doktorandernas undervisningssituation

Om doktorandernas undervisningssituation skriver bedömargruppen att ”Doktoranderna integreras i undervisningen på grundnivån på ett sätt som inte inger några farhågor om att det skulle drabba doktorandernas eget lärande”. Vidare anger bedömargruppen att ersättningen för undervisningen fungerar bra och att det över tid tillkommit regelverk som medfört att procedurer blivit mer transparenta och enklare att förutsäga. Dock identifierar bedömargruppen att det fortsatt finns frågetecken kring tilldelningen av undervisning, både att doktoranderna upplever att principerna kringgås och att undervisningsutbudet för icke-svenskspråkiga doktorander är mer begränsat. Bedömargruppen anger också att ”Institutionen har en genomtänkt idé för hur doktoranderna ska skolas in i undervisningen som är vällovlig”, samtidigt som de också identifierar förbättringsområden.

Bedömargruppen föreslår att institutionen bör:

- *undersöka om tilldelning av undervisning sker enligt gällande regelverk.*
- *vidta åtgärder så att alla doktorander förbereds för undervisning på ett tillfredsställande sätt.*
- *i än större grad minska undervisningsbördan för doktorander under första året.*

Vad det gäller doktorandernas undervisningssituation har institutionen under de senaste åren utarbetat rutiner för tilldelning av undervisning och inkludering av doktorander i undervisning. Sedan 2012 håller pro- eller viceprefekten med ansvar för undervisningsbemanning en introduktion för förstaårsdoktoranderna om institutionens olika utbildningsämnen och program samt om undervisning. Denna introduktion har över tid utvecklats betydligt. Varje doktorand kontaktas också en gång om året av bemanningsansvarig i syfte att följa upp om hen vill undervisa mer eller mindre samt inom vilka ämnen hen helst vill undervisa inom. Över tid kan vi konstatera att det också skett kontinuerliga förbättringar när det gäller tilldelning av undervisning, främst genom att kursansvariga och/eller studierektorer i princip alltid kontaktar bemanningsansvarig för att bolla namn på nya lärare när bemanningsbehov uppstår. Det betyder att även om den kursansvarige själv ibland tillfrågar doktoranden om undervisning är detta förankrat med bemanningsansvarig. Vi strävar dock, i linje med bedömargruppens rekommendationer, att förbättra denna rutin ytterligare. När det gäller de skillnader som finns i möjligheten att undervisa mellan doktorander som kan respektive inte kan svenska är det en återspeglning av institutionens utbildningsutbud, där de stora och undervisningstunga kandidatprogrammen i statsvetenskap och europakunskap samt kurser på lärarutbildningen ges på svenska. Det har också funnits lektorer och professorer vars undervisningstid behövt prioriteras i enlighet med institutionens policy som innebär att undervisning i första hand bör

tilldelas tillsvidare anställda professorer och lektorer. Till sist vill vi också framhålla att vi i enlighet med fakultetens regler strävar efter att i så stor utsträckning som möjligt ha disputerade lärare respektive kursansvariga med minst docentkompetens i utbildningarna på avancerad nivå (där samtliga program och kurser ges på engelska). Detta till trots har institutionen aktivt arbetat med att öka möjligheterna för doktorander som inte kan svenska att undervisa på avancerad nivå.

Institutionen avser mot bakgrund av detta att:

- Viceprefekt för utbildning gör en genomlysning kring huruvida principer om tilldelningar av undervisning till doktorander efterlevs i praktiken och görs enligt gällande regelverk.

Inslussningen av doktorander i undervisning sker på olika sätt. Dels erbjuder vi förstaårsdoktoranderna introduktionsundervisning på en Erasmuskurs där den kursansvarige har särskilda timmar för att vara undervisningsmentor. Dels påminns och uppmanas regelbundet alla handledare i forskarutbildningen att samhandla kandidat- och masteruppsatser med doktorander första gången en doktorand ska handleda (och masteruppsatser ska doktorander alltid samhandla med en disputerad lärare) samt att de också ska diskutera och introducera doktoranden till undervisning. Vidare är den första undervisningserfarenheten för samtliga doktorander att vara seminarieledare och/eller uppsatshandledare och för många doktorander fortsätter undervisningen under flera terminer att i huvudsak bestå av just dessa två former. Till sist informeras alla kursansvariga som får en doktorand med liten/ingen undervisningserfarenhet till sin kurs att särskilt tänka på att introducera doktoranden i kursen och undervisningen. Det finns också från doktorandernas sida en efterfrågan på en mer handgriplig introduktion till hur man faktiskt undervisar.

Mot bakgrund av bedömargruppens rekommendation avser institutionen att:

- Utöka introduktionsprogrammet för de nya doktoranderna med en praktiskt orienterad introduktion till undervisning.

Vad det gäller undervisningsbördan under det första året av utbildningen har vi kartlagt detta och konstaterar att bedömargruppens iakttagelser inte stämmer; doktoranderna undervisar under första året endast i begränsad utsträckning. I genomsnitt har förstaårsdoktoranderna antagna 2015–2019 undervisat 32 klocktimmar under första läsåret vilket motsvarar 2 procent av den totala tjänstgöringen på ett år. Det finns dock viss individuell variation men ingen av de aktuella doktoranderna har undervisat mer än 6 procent av sin tjänst under första läsåret. Som jämförelse kan nämnas att det max antal timmar en doktorand kan undervisa under hela sin doktorandtjänst är ca 1700 timmar (motsvarar ett års förlängning av doktorandtjänsten). Undervisningen under första året utgör därmed också en mycket liten andel av den totalt möjliga

undervisningstiden. I samtal med doktorandklubben om bedömargruppens rapport framhåller doktoranderna dessutom att bedömargruppens rapport bygger på ett missförstånd; en majoritet av doktoranderna säger sig vilka undervisa mer under det första året. Vi ser därför inget behov av att generellt minska undervisningen för doktorander under första året.

Forskarutbildningens organisering och bredd

Bedömargruppen diskuterar också i sin rapport ett antal frågor relaterade till forskarutbildningens organisering och bredd. En sådan fråga rör ambitionen att verka för att doktoranderna utvecklas till självständiga forskare oavsett om doktoranden ingår i forskningsprojekt, forskningsprogram eller står utanför sådana. Bedömargruppen förslår att:

- fortsätta att verka för att doktoranders utveckling till självständiga forskare blir likvärdig oavsett om doktoranden ingår i forskningsprojekt, forskningsprogram eller står utanför sådana.

Doktorandernas förutsättningar ser tills viss del olika ut beroende på om de ingår i forskningsprojekt, forskningsprogram eller står utanför sådana vad det gäller tillgång till projektinfrastruktur och forskningsmiljö. Att det finns en viss sådan variation är ofrånkomligt och måste i viss mån accepteras.

Vi delar dock inte synsättet att det skulle finnas en risk i att projektdoktorander blir mindre självständiga forskare. Vi känner exempelvis inte till några undersökningar om att så skulle vara fallet. Vi vill istället påpeka att många av projekten är breda och problemdrivna snarare än teori och metoddrivna. Även projektdoktoranderna arbetar således i forskningsmiljöer som kategoriseras av en hög grad av pluralism både vad det gäller teori och metod.

Som bedömargruppen uttrycker verkar institutionen också aktivt för att alla doktorander ska ges organisatoriska förutsättningar att bli självständiga forskare och vara en aktiv del av institutionens verksamhet, inte bara deras egna projekts verksamheter. Detta gör vi genom att aktiva uppmuntra och ställa krav på engagemang i institutionens gemensamma aktiviteter så som det Allmänna forskarseminariet (AFS), men också genom ett sammanhållet kurspaket under första året samt institutionsgemensamma presentationer av avhandlings-PM samt 50- och 80-procentsetappseminarier. Kraven på självständighet uppmuntras också genom att alla doktorander, även de som ingår i projekt och skriver sammanläggningsavhandling, skriver minst en, i regel två, ensamförfattade artiklar till avhandlingen samt tar en aktiv roll i alla led i forskningsprocessen i samtliga övriga artiklar som ingår i avhandlingen.

Bedömargruppen kommer också med några konkreta förslag. Bedömargruppen föreslår bland annat att *senarelägga tilldelning av ordinarie handledare* och att doktoranderna istället inledningsvis bör ha tillfälliga handledare. Vid Statsvetenskapliga institutionens

forskarutbildning tillsätts båda handledarna under första halvåret på utbildningen, och huvudhandledaren tillsätts i regel kort efter att doktoranderna startat. Vi anser att det är en bra ordning och av flera skäl är vi därför av en annan åsikt än bedömargruppen. För det första är det tveksamt om en senareläggning av handledare är förenligt med universitets krav på handledning från start och under hela utbildningen. För det andra skulle en senareläggning av tilldelning av handledare riskera att öka skillnaderna mellan projektdoktorander och fakultetsfinansierade doktorander, och alltså därmed vara till skada för den förra punkten bedömarna lyfte fram (likvärdigheten mellan doktorander). Eftersom projektdoktoranderna i praktiken kommer att börja arbeta tillsammans med projektledarna (som ofta är handledare) tidigt under utbildningen riskerar en senareläggning att öka skillnaderna gentemot de allmänt fakultetsfinansierade doktoranderna. För det tredje är vi inte övertygad om att det vore till gagn för genomströmningen på utbildningen att senarelägga handledartilldelningen. Att bli klar med sin avhandling i tid är i sig en utmaning för många doktorander, och vi har svårt att se att det skulle bli lättare att uppnå god genomströmning med en senareläggning av tilldelningen av handledare. Tilldelningen av handledare tidigt under utbildningen är en genomtänkt strategi från vår sida för att säkerställa en god genomströmning.

Även vad det gäller en annan av bedömargruppens punkter är vi inte helt eniga, nämligen punkten att:

- *verka för att institutionens nuvarande strategi som bygger på en utpräglad specialisering på kvantitativa metoder samt forskningsområdena offentlig politik och jämförande politik breddas.*

Naturligtvis är vi för bredd inom utbildningen, och vi delar naturligtvis bedömargruppens syn på vikten av metodologisk och ämnesmässig pluralism. De facto är det så att vissa miljöer vid institutionen vuxit sig större än andra, men det finns inte ifrån institutionens sida någon uttalad strategi att institutionens medarbetare ska specialisera sig inom vissa särskilda metoder eller undvika vissa ämnesområden. Och det är fel i sak att forskarutbildningen skulle vara snäv. Vad det gäller kursutbudet erbjuds lika mycket innehåll i exempelvis politisk teori och internationell politik som offentlig politik och jämförande politik. Och vad det gäller metodkurser har det funnits lika stora möjligheter att läsa kvalitativ som kvantitativ metod. Institutionen har dessutom aktiva specialseminarier inom många olika ämnesområden så som internationell politik, offentlig politik och förvaltning, politiskt beteende, partiforskning, etc. och utöver detta driver forskningsprogrammen Quality of Government, V-dem, GLD, CeCar och CERGU seminarier. Här bör det särskilt påpekas att både CERGU och CeCar är tvärdisciplinära och breda forskningsprogram. Både dessa forskningsprogram har stark förankring på institutionen och många av våra forskare är involverade i dessa båda miljöer. Utöver detta finns det ett större antal docenter och professorer aktiva inom subdisciplinerna politisk teori och internationell politik, vilket är de subdiscipliner som bedömarna pekar ut som

underrepresenterade. Institutionsledningen avser att verka för att ytterligare uppmuntra metodologisk och ämnesmässig pluralism vid institutionen.

En ytterligare punkt som tas upp av bedömargruppen är att stärka aktiviteten i doktorandklubben. Bedömargruppen föreslår att institutionen bör:

- vidta åtgärder för att stärka aktiviteten i Doktorandklubben och förutsättningarna för att den på ett representativt sätt ska kunna vara en samtalspartner i institutionsgemensamma frågor.

Doktorandklubben är tveklöst en viktig del i institutionens verksamhet. Hur arbetet i Doktorandklubben ser ut skiljer sig mycket åt från år till år beroende på vilka individer som är aktiva. Institutionen avser att dels främja arbetet i doktorandklubben och bli mer aktiva i att se till att det kontinuerligt sköts på ett livaktigt vis men också vad det gäller att ha bättre kommunikation med doktorandklubben. Institutionen avser därför att:

- säkerställa god bemanning i Doktorandklubben samt att prefekt och viceprefekt med ansvar för forskarutbildning deltar på minst ett av Doktorandklubbens möten per år för att säkerställa god kommunikation mellan doktoranderna och institutionsledningen.

Handledningsnormer

Ytterligare ett område som bedömargruppen tar upp är det faktum att institutionen under senare år kraftigt har internationaliserats med många nya forskare som har en bakgrund från universitet i andra länder med andra arbetskulturer och arbetssätt. Bedömargruppen skriver att: "[d]en omfattande internationalisering av institutionen som skett under det senaste decenniet har medfört en mängd positiva effekter men även utmaningar när det gäller doktoranders förutsättningar att på jämlika villkor tillgodogöra sig utbildningen och anpassa sig till forskningsmiljön. Slitningar uppstår när handledarkulturen utmanas av nya synsätt och arbetsmetoder." Bedömargruppen föreslår därför att:

- intensifiera, fördjupa och bredda diskussionerna om handledningsnormer på institutionen.

Vi ser den starka internationaliseringen som positiv och som en stor tillgång. Denna tillgång behöver dock naturligtvis tas tillvara på ett genomtänkt vis. Vi håller med bedömargruppen om att vi bör arbeta vidare med att öppet diskutera handledarnormer och ge en bättre introduktion för nya medarbetare om den svenska universitetsvärlden och vid Statsvetenskapliga institutionen. Mot bakgrund av detta avser vi att:

- Utforma ett policydokument med riktlinjer för doktorandhandledning vid Statsvetenskapliga institutionen.

- Att införa ett årligt återkommande pedagogiskt seminarium för handledare på forskarutbildningsnivå för att diskutera handledarnormer och utveckla handledarkompetens.

Slutord

Även om bedömargruppen lyfter fram många synpunkter vill vi vinnlägga oss om att bilden av vår forskarutbildning inte blir allt för problemorienterad, vilket ofta kan bli fallet då man diskuterar förbättringsområden. Det tål att åter upprepas att bedömargruppens slutsats är att ”bedömning är forskarutbildningen i statsvetenskap vid Göteborgs universitet en mycket välskött utbildning med tydliga och transparenta procedurer som är starkt förankrade i genomtänkta strategier och mål för utbildningen. Doktoranderna får en utbildning på en mycket hög nivå”. Åtgärderna handlar således om att förbättra en redan mycket välfungerande utbildning.

Förslag från granskningsgrupp	Åtgärd	Utförare	Tidsplan
<i>- intensifiera arbetet med att identifiera orsakerna till att kvinnliga doktorander upplevt mer stress än män och mindre manifest stöd.</i>	Tillsammans med institutionens doktorandklubb kartlägga hur utbredd stressproblematiken är bland Statsvetenskapliga institutionens doktorander.	Vice prefekt med ansvar för forskarutbildning	HT 21
<i>- vidta ytterligare åtgärder för att minska stress bland doktorander, bland annat genom att tydliggöra hur balans mellan arbete och fritid är tänkt att upprätthållas.</i>	Genomföra workshops med doktoranderna kring hur man effektivt planerar, strukturerar och genomför sitt avhandlingsarbete på kort och lång sikt.	Vice prefekt med ansvar för forskarutbildning	VT 21
<i>- förse handledare med bättre verktyg att hantera doktorander som kan vara i behov av stöd på grund av stress eller liknande problem.</i>	Vid institutionens handledarkollegium ta upp till diskussion hur man kan stödja och hjälpa doktorander med stress och liknande problem.	Vice prefekt med ansvar för forskarutbildning	HT 21

- utveckla arbetet med karriärsamtal och överväga åtgärder för att underlätta för karriärer utanför akademien.	Genomföra karriärseminarium på forskarutbildning varje termin där inbjudna gäster informerar om arbetsmarknaden inom och utanför akademien samt säkerställa att samtliga handledare har karriärsamtal med de doktoranderna handleder.	Vice prefekt med ansvar för forskarutbildning	VT 21-
- vidta åtgärder så att alla doktorander förbereds för undervisning på ett tillfredsställande sätt.	Utöka introduktionsprogrammet för de nya doktoranderna med en praktiskt orienterad introduktion till undervisning.	Vice prefekt med ansvar för forskarutbildning och vice prefekt med ansvar för utbildning	HT 21
undersöka om tilldelning av undervisning sker enligt gällande regelverk.	Viceprefekt för utbildning gör en genomlysning kring huruvida principer om tilldelningar av undervisning till doktorander efterlevs i praktiken och görs enligt gällande regelverk.	Vice prefekt med ansvar för utbildning	HT 21
- vidta åtgärder för att stärka aktiviteten i Doktorandklubben och förutsättningarna för att den på ett representativt sätt ska kunna vara en samtalspartner i institutionsgemensamma frågor.	Säkerställa god bemanning i Doktorandklubben samt att prefekt och viceprefekt med ansvar för forskarutbildning deltar på minst ett av Doktorandklubbens möten per år för att säkerställa god kommunikation mellan doktoranderna och institutionsledningen.	Prefekt och vice prefekt med ansvar för forskarutbildning	HT 21
- intensifiera, fördjupa och bredda diskussionerna om handledningsnormer på institutionen.	Utforma ett policydokument med riktlinjer för doktorandhandledning vid Statsvetenskapliga institutionen. Att införa ett årligt återkommande pedagogiskt seminarium för handledare på forskarutbildningsnivå för att diskutera handledarnormer och utveckla handledarkompetens.	Vice prefekt med ansvar för forskarutbildning	HT/VT 21

--	--	--	--

-